

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk, 15 centimen.

Aankondigingen, 15 centimen per

drukregel.

TONGEREN, DEN 16 JULI.

Kiezing te Verviers.

Wij hebben reeds eergisteren de zegepraal gemeld van M. Simonis in de kiezing die verleden dinsdag te Verviers heeft plaats gehad. Doch de cijfers welke de telegraaf ons meldde waren niet geheel nauwkeurig. Ziehier den uitslag:

Stemmers, 2,859. — Ongeldige bulletins, 25.

— Volstreekte meerderheid, 1419.

De heer Simonis, kandidaat der bewarende partij, heeft 1464 stemmen bekomen; de heer Demonty, kandidaat der liberale partij, 1374 st.

De heer Simonis is bijgevolg met 95 stemmen meerderheid gekozen.

Ziedaar dus de deur van het parlement heropend voor eenen der meest geachte leden der rechterzijde. Wij teekenen met voldoening dezen uitslag aan, en wenschen rechtzinnig onze politieke vrienden van het arrondissement Verviers geluk over dezen schoonen uitslag, die in 't kamp der doctrinairen eene echte verslagenheid werpt.

De kiezing van den heer Simonis, met 95 stemmen meerderheid, toont eens te meer het belang aan, dat men moet stellen in het gewets onzer tegenstrevers. Volgens hunne dagbladen was de kiezing van den heer Demonty zeker, en men spottte met den katholieken kandidaat. Maar ziehier een ander feest! De heer Demonty, door de progressisten en de doctrinairen ondersteund, mislukt deerlijk, en bekomt twee honderd stemmen min dan de heer David, wiens opvolger hij moest zijn!

Eene aan de bewarende partij van Verviers! Zij heeft deftig haren plicht gekweten.

De 9 juni was voor haar eene verrassing geweest; de 14 juli is eene schitterende weerwraak van den dag des bedrogs en der ondankbaarheid!

Na de kiezingen van 9 juni was de bewarende meerderheid van de Kamer 69 stemmen tegen 53; of eene meerderheid van 14 stemmen.

Ten gevolge van de vervanging van den heer David door den heer Simonis, is zij nu 70 stemmen tegen 54: dat is eene meerderheid van 16 stemmen.

De kiezers van het arrondissement Thielt zijn bijeen geroepen op den 4 augustus om over te gaan tot de kiezing van eenen volksvertegenwoordiger in vervanging van M. de Meulenaere, overleden.

Eene bijzondere briefwisseling die wij uit die stad ontvangen, meldt dat de candidatuur van M. Beernaert, minister van openbare werken, aldaar den grootsten bijval vindt. Volgens alle waarschijnlijkheid zal hij de candidaat der katholieke denkwijze zijn. Men voorziet dat de liberalen geen deel aan de kiezing zullen nemen.

Zoo als wij het reeds aangekondigd hebben zal den zelfden dag de kiezing van eenen senator te Dixmude plaats hebben.

Onlusten te Vilvoorden.

Verl. zondag namiddag werd luitenant Soleille in de straten van Vilvoorden uitgejouwd en beleedigd; drie der beleedigers werden aangehouden.

De statie-overste werd insgelijks uitgejouwd; men schreeuwde in de statie: « Weg met de correctie! Leve de Vrijheid! » De personen, die dit riepen, werden onmiddellijk aangehouden.

In het tuchthuis is de rust bijna hersteld en er zijn ernstige maatregelen genomen tot 't handhaven der orde.

Volgens men meldt, zouden de oproerlingen gedurende de oefeningen overeengekomen zijn, dat op een teeken, hetwelk door een der hoofden van den oproer van uit een venster zou gegeven worden, de andere inrichters der zamenzwering in elke compagnie, hunne gelederen zouden verlaten, hunne oversten zouden onwapenen en daarna pogen in den hof van den kolonel te dringen.

Van daar rekenden zij er op, de muren te kunnen overklommen, welke niet zoo hoog zijn als die der gevangenis, en tevens dachten zij te zullen geholpen worden door de werklieden, die aan de vaart werkten.

Hétgene hen zoo vermetel maakte, was de overtuiging dat hunne oversten niet schieten zouden; deze hebben inderdaad slechts geschoten om de muiters schrik aan te jagen, want de 4 gekwetsten werden alleen getroffen door kogels die op den muur afschamten.

Ten einde degenen welke aarzelden tot hunne denkwijze over te halen, hadden de aanleiders hen wijs gemaakt, dat een groot getal werklieden van Brussel was gekomen om hen te verlossen, dat een bataillon van 300 karabiniers tegen deze werklieden opgezonden was, doch dat men ze niet had kunnen tegenhouden.

Over de oorzaken van den opstand zijn verschillende geruchten in omloop; de een spreken van de slechte behandeling en de andere van het slecht voedsel. Het onderzoek zal dit ophelderen, doch voor wat het voedsel aangaat, schijnen die klachten gansch ongegrond te zijn.

Ziehier de nadere bijzonderheden, welke wij vernemen over den opstand in de strafdivisie te Vilvoorde:

Alle jaren, zegt men, hebben er rond 't tijdstip oproerige pogingen plaats. Nooit echter hadden deze zulk een ernstig karakter, als nu het geval was, doch haasten wij ons er bij te voegen, dat de

rust thans reeds geheel hersteld is, en dat Vilvoorde weër zijne gewone kalme geniet.

Sedert eenige dagen had men bemerkd dat er in de divisie ontevredenheid en beweging heerste, welke zich lucht gaf in gemor onder de oefeningen.

Vrijdag, rond drie uren, gedurende eene oefening, die plaats had op 't binnenplein van het tuchthuis, hoorde de sergant die een der compagnieën commandeerde, dat men zijne bevelen beantwoordde met den kolf van het geweer hard op den grond te stampen. Hij beval aan de groepoversten (mannen die onder eigene verantwoordelijkheid aangesteld zijn om hunne medegestraften te bewaken) hem de mannen aan te wijzen, die het gerucht veroorzaakt hadden.

Op dit oogenblik ging de kapitein-adjudant-majoor Snollaerts over het plein, en werd bejegend met den kreet: Leve kapitein Snollaert! Deze kreet was geen teeken van genegenheid, maar wel het sein van den oproer want een der mannen richtte zich tot den kapitein, om hem te slaan. Deze laatste trok zijnen sabel en bracht den soldaat een hevigen slag in den nek toe. Het sein gegeven zijnde, berste het oproer uit; de leiders sprongen op alles wat zij onder de hand vonden sloegen de deuren in, en verbrijzelden de ruiten onder den kreet: Leve de vrijheid!

Luitenant-kolonel De Smet commandant der strafdivisie, telegrafeerde onmiddellijk naar Mechelen en Brussel om troepen te vragen.

Toen de afdeeling karabiniers, onder bevel van generaal-majoor Schollaerts, te Vilvoorde aankwam was alles reeds geëindigd; de officiers alleen waren er in geluk het oproer te dempen.

De strafdivisie is samengesteld uit omtrent 1400 man, verdeeld in vier compagnieën. De twee eerste compagnieën bevatten de soldaten, die eene eerste maal gestraft zijn; de derde en vierde bestaan uit mannen, die reeds vroegere veroordeelingen hebben ondergaan. Het was in de derde compagnie, dat het oproer uitbrak.

De twee eerste compagnieën bleven gehoorzaam aan hunne oversten, en hielpen de officiers in het beteugelen van den opstand.

Men verzekert dat de bijzonderste opstoker dezer beweging de genaamde Mertens is, een soldaat van de slechtste soort, die reeds verscheidene malen door den krijgsvaard veroordeeld werd voor beleedigingen jegens zijne oversten, en die zich bij het uitbarsten van den oproer een stuk roode flanel rond de lenden bond, zijn geweer zwaaiende, en uitriep: « Leve de vrijheid! »

Men weet, dat sedert eenige jaren de gestrafte soldaten geene bajonnet op hun geweer meer dragen. Aan dezen wijzen maatregel heeft men zeer waarschijnlijk te danken, dat er bij dit oproer geene slachtoffers in de rangen der officiers te betreuren zijn.

Slechts een man is erg gekwetst; het is die, welke kapitein Snollaerts bedreigd had, en die van zijnen overste eenen sabelslag had bekomen, waardoor eene zware woude aan den hoofdschedel ontstond. De rust schijnt thans geheel hersteld. Er bestaat nog wel eenig gemor, doch er is geene verstandhouding meer onder de oproerlingen. De wacht is verhuibeld.

Ziehier, volgens een telegram uit Vilvoorde, 12 juli, 2 1/2 ure namiddag, de laatste tijdingen over den opstand:

Alles is stil. Van tijd tot tijd hoort men de kreten: Leve de vrijheid! Weg met de correctie! gevolgd door stooten op de celduren. Deze morgen, in de mis, is alles in orde afgevoelen. Nieuwe troepen zijn aangekomen. Detachementen der karabiniers en van het 9^e linie legeren nabij het tuchthuis; een detachement der gisusen is op de Groote Markt gelegerd.

Men meldt nog uit Vilvoorde, in datum van gisteren:

Zondag namiddag is luitenant Soleille in de straten van Vilvoorde uitgejouwd en beleedigd geworden.

Drie der beleedigers werden aangehouden.

De statie-overste is insgelijks grof beleedigd geworden.

De kreten: Weg met de correctie! Leve de vrijheid! zijn in de statie geslaakt geworden door kerels, die onmiddellijk aangehouden werden.

In het gevang is alles schier tot den normalen toestand wedergekeerd. Strengere maatregelen zijn genomen geworden.

Sterfgevallen.

De eerwaarde heer Pieter Reynkens, pastoor te Hern-St-Hubert, is verleden dinsdag, 14 juli, aldaar overleden in den ouderdom van 66 jaren.

Deze waardige geestelijke die lang door de inwoners van Hern zal betreurd worden, was geboren te Zolder den 4 december 1808; hij werd priester gewijd te Luik en kapelaan benoemd te Wilre bij Maasricht in 1852; hij bediende achtervolgens het ambt van kapelaan te Beringen en te Lummen en werd pastoor benoemd te Schalkhoven in 1842 en te Hern-St-Hubert in 1836.

De begrafenis heeft dezen morgen donderdag plaats gehad. De plechtige lijkdienst zal in de kerk van Hern-St-Hubert gedaan worden, den 27 juli, om 10 uren.

Ziehier eene korte schets nit de zoo wel vervulde loopbaan van Mgr de Merode, aartsbisshop van Melytene, aalmoezenier van Z. H. Pius IX, wiens

doed een gevoelig verlies is voor de Kerk, voor den Paus en voor België:

Franciscus-Xaverius-Maria-Frederik-Werner de Merode werd geboren te Brussel, den 20 maart 1820. Hij was dus 10 jaren oud, toen zijn oom Frederik de Merode roemvol sneuvelde te Berchem, aan het hoofd der Brabantse vrijwilligers. De vader van den toekomstigen minister van Pius IX was de graaf Felix de Merode, die gedurende zoo vele jaren met een eenen zetel bekleedde in de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

Xaverius de Merode bleef onder het vaderlijke dak tot op het tijdstip zijner eerste communie, welke hij te Parijs deed. Men zond hem vervolgens naar het collegie van Jully; hij eindigde er zijne studien en ging dan naar de militaire school van Brussel over. Deze keus beantwoordde geenszins aan de wenschen zijner godvruchtige Moeder, die altijd verlangd had, dat hij zich aan God zou toewijden. Doch Xaverius verloor in de krijgsschool noch zijn geloof, noch zijne zeden. Hij onderscheidde zich door zijn levendig begrip, zijn voorbeeldig gedrag en zijne godsvrucht. Hij had een krachtig karakter, onvatbaar voor 't menschelijk opzicht, beledigd openbaar het catholicisme en 's avonds zag men hem voor zijn bed geknield bidden, zonder zich te storen aan de spotreden zijner kameraden.

In 1841 onderging hij zijne laatste examen en ontving het brevet van officier; hij was onder-luitenant. In het leger onderscheidde hij zich door zijne zelfopoffering en de getrouwheid aan zijne plichten. In 1844 werd hij benoemd tot luitenant. Hij verkreeg alsdan een verlof en vertrok naar Algerië, waar hij den veldtocht medemaakte onder maarschalk Bugeand. Hij had van de gouvernementen van België en Frankrijk de machtiging verkregen, om in den staf van den maarschalk te dienen.

In Afrika deed hij zich door zijne dapperheid onderscheiden. In 1844 werd hij op voorstel van maarschalk Bugeand benoemd tot ridder van het eere-legioen, voor zijn schoon gedrag in den veldslag van Isly.

De graaf de Merode kwam in 1846 in België terug en nam op nieuw dienst in het Belgisch leger. In 1847 verloor hij zijne stiefmoeder. Het verlies dezer tweede moeder onthechtte hem geheel en al van de wereld. Rond het einde van 1847 vertrok hij naar Rome met het vast besluit den wensch zijner moeder te vervullen en zich aan God toe te wijden. Hij werd ontvangen door den Paus, die zijn voornemen zeggende en trad in 't Roomsche collegie, waar hij zijne geestelijke studien deed.

Hij zag de omwenteling te Rome en de inname der eeuwige stad door de Fransche troepen; hij verzorgde de gekwetsten en de gevangenen. Twee maanden nadien werd hij priester gewijd en bleef voortgaan met de verpleging der zieken van het bevrijdingsleger. Ondertusschen werd hij door den Paus tot geheim kamerheer verheven.

In 1860 ontving Mgr de Merode van den H. Vader den last om aan generaal Lamoricière het opperbevel over het pauszijk leger op te dragen. Dit was tijdens den eersten inval der Pauszijk Staten. Alsdan werd aan Mgr de Merode het ambt van minister van oorlog opgedragen, hetwelk hij bekleedde tot in 1866.

In 1866 werd Mgr de Merode aartsbisshop gewijd van Melytene, in partibus infidelium. Sedert de gebeurtenissen van 1870 deelde hij in de gevangenschap van den Paus.

Men is aan hem belangrijke verbeteringen in het regiem der gevangenis en der godshuizen te Rome verschuldigd.

Hij bezat uitstekende kennis in de godgeleerdheid en in de wetenschappen, en stond in betrekking met al de geleerden en kunstenaars die te Rome verblijven.

Zijn leven was werkzaam, streng en echt priesterlijk. Tot het einde zijner loopbaan heeft hij eene zending van zelfopoffering volbracht, en nooit anders gedacht dan aan het vervullen van zijnen plicht. Er bleef altijd iets van den soldaat over in dien priester, die in zulk eenen hoogen graad het lijn gevoel van den man der wereld, de liefde van den christen en de volmaakte oofmoedigheid des dienaars van Jesus-Christus vereenigde.

Stads- & provincie nieuws.

M. A. Coart, rechter bij het tribunaal van Tongeren, is instructie rechter benoemd voor den termijn van drie jaren.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 195 hoornbeesten, 22 schapen, 77 vette varkens en 396 magere varkens.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Verviers, 15 juli: Een der twee overlevende gekozen van 9 juni, M. Ortmans-Hauzeur, burgemeester van Verviers, is op zijne beurt erg ziek geworden.

— Men schrijft uit Brussel, 15 juli:

In het ministerie van buitenlandsche zaken is alles in gereedheid gebracht, voor de vereeniging van het internationaal militair kongres. De afgevaardigden der verschillende mogendheden worden verwacht tegen 26 juli. 's Anderendaags zal M. d'Aspremont-Lijnden, minister van buitenlandsche

zaken, hun een groot diner aanbieden. Het kongres zal op 27 juli geopend worden, zonder dat Engeland er bij zal vertegenwoordigd zijn.

— Men schrijft uit Charleroi, 15 juli: De grillige mode doet niet alleen de vrouwen hoeden met fruit, bloemen en pluimen versieren, maar plaatst er zelfs gansche vogels met nest, eieren en al op. Dezer dagen wandelde eene juffer van Gilly, hier als eene pauw, met een prachtige kolibri op den hof. In de Hoogstraat te Charleroi, waar zij stillekens langsheen de huizen dreefde, werd haar hoofdsieraad bespied door een overgrooten kater, die gretig waterende op het lieve vogeltje, dat er als levend tusschen de bloemen pronkte. Op eens springt de onbeschofte vierpooter op het hoofd der wandelaarster, scheurt het kolibrietje met een aantal kanten en vlechten van den hof, en vlucht er mede in eene daggoot, waar hij dacht eens hartelijk te zullen smullen. De pries was teleur gesteld en de juffer was woedend; men zegt dat zij den eigenaar van dien ontdijden vogel-vanger voor de rechtbank zal dagen.

BUITENLAND.

Frankrijk.

In den dierentuin te Parijs heeft men twee kleurwisselende Russische hazen ontvangen, welke soort men gaat trachten in het Boulognesch voort te doen kweken. Die hazen hebben, zooals hun naam aanduidt, de zonderlinge eigenschap van kleur te veranderen. Rond de maand februari krijgen zij een roodachtige kleur, gansch verschillend van degene der Fransche hazen, welke kleur zij in de maand november verliezen, om hunne winterhuid te nemen, die sneeuwit is. Het maksel van den kleurwisselenden haas verschilt weinig van dat van onze gewone haas; hünne kleurverwisseling is hünne eenige merkwaardige eigenschap. De twee nieuw gekomen werden in het hazenpark van den kweektuin losgelaten, waar men gaat beproeven ze voort te kweken.

Duitschland.

AANSLAG OP VON BISMARCK.

Kissingen, 15 juli.

De dader van den aanslag op M. von Bismark, is een genaamde Ullman, kniuper, te Maagdenburg.

De *Indépendance* zegt, dat Ullman lid is van de katholieke werkmans-vereeniging van Salzwedel en dat men hem verscheidene malen in verdachte betrekking met een katholieken priester heeft gezien. (Dat nieuws hadden wij wel verwacht.)

Von Bismark vergezeld door graaf Pappenheim, heeft de stad in een rijtuig dooreden, en zich aan de bevolking vertoond.

De woude, die hij aan den voorarm heeft, is niet gevaarlijk.

Politiek overzicht.

Twee belangrijke feiten die aan het dagorde staan in de spaansche omwenteling, zijn: de proklamatie van *cabeilla* Dórragaray aan de beschaafde natien en de loftuiging die don Carlos aan zijn dapper leger gericht heeft. De proklamatie geestel bloedig de barbaarsche handelwijze der republikeinen tegenover weerlooze vrouwen, kinderen en grijsaards, tegenover den eigendom der personen, die slechts van carlism verdacht worden, en die daardoor aan de laagste wraak, aan de schandelijkste mishandelingen blootstaan.

De loftuiging van don Carlos aan het koninklijk leger, eindigt met de hoop uit te drukken, dat er aan de vijanden van godsdienst, vaderland en vrijheid, noch rust noch verpozing zal gegeven worden, die de goede zaak ongetwijfeld met eene volkomen zegepraal bekronen zal; want, zoo zegt de proklamatie, met de zoo zichtbare bescherming des hemels en met soldaten van uwe waarde, is het onmogelijk, dat eene enkele onderneming mislukt, om het geluk van Spanje te verzekeren.

Ziehier de wederkerige toestand der vijandelijke legers, na den veldslag van Muro. Buiten de versterkte steden Santander, Bilbao, San Sebastian en Pucyerda, bezitten de Carlisten bijna geheel de noordelijke provinciën van Spanje langs de zijde van den Ebro. De voorwacht van het republikeinsche leger, onder bevel van generaal Moriones, ligt te Tafalla, op eenigen afstand van Estella; het overige des legers, onder onmiddellijk toezicht van generaal Zabala, verblijft te Logrono, achter de verdedigingslijn van den Ebro.

Terwijl nu de republikeinsche troepen werkeloos blijven en op de versterkingen wachten, dringen de Carlisten stonmoedig voorwaarts en pogen alle profijt te trekken uit hunne laatste overwinning. Zij hebben reeds eenaantal beproefd tegen Pucyerda, bedreigen Santander en sluiten Bilbao in een engen kring, waarbij zij ditimaal krachtig zullen onderstund worden door de 25 krupp-kanonns die voor hunne rekening, te Bormeo, op 7 mijlen afstand van laatstgenoemde stad ontscheept zijn. Die versterking maakt 'den strijd met de artillerie van het vijandelijk leger niet wat minder ongelijk, voor gevechten op verren afstand.